

Gazeta de Mallorca

CRONICA SETMANAL CASOLANA

Arts y Lletres * Costums * Tráfec e Industria * Noticias * Anuncis y Reclams * de Ciutat y la Pagesia

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

IMPRESA DEN JUSEP MIR.—Cadena de Cort-11.

Dirigiuhi sa correspondencia y quesvuya més que s'ofereisca.
Demanauhi sa tarifa d'Anuncis y Reclams.

Ventatjes a n'es suscriptors.—Ja's sap: avuy en día, més ven qui més anuncia.

Primera anyada—Núm. 1.

Palma * 4 d'Abril * 1903

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Per tot Mallorca y dins Espanya: tres mesos:	1 PESSETA
Per fora Mallorca: al Estranjer.	1'50
Número corrent: 5 cèntims.—Estantis	0'10

Libres mallorquins casi regalats.—Suplements gratis a n'es suscriptors.

Escomesa

MALLORQUINS de tot estament, ciutadans y pagesos, des pla y de la muntanya, xarucs y jovensans, llècs o preveres, cavallers o mossos, pobres o rics y plens, lletruts o sense lletrés; a tots plegats y a cadascun vos venim a escometre de bell nou y a dirvos com antics coneguts: — ¡Bon dia y bon' hora!

Per les presents vos feim a sebre qu'ara mos es tornada vení curolla de trèure a llum un periòdic novell, en mallorquí clà y llampant. Com som estats a batiarlo y posar-li nom, li hem enlocat aquest, per títol que tot heu abriga y res fa enllà: GAZETA DE MALLORCA.

¿De que anam voleu sebre?... ¿qu'es que pretenim amb aquest periòdic novell, y an a que vé treurel a rotlo, ara y aquí, aon ja n'hi ha tant d'altres?—Parau esment, si no frissau; y en quatre mots... en nom del Pare y del Fill... vos ne darem resposta.

Pla y projecte

Publicam aquesta GAZETA, per ara un pic cada setmana, amb idèa de fé una prova-tura: per veure si aquí, dins Mallorca, pot néxe y créxe y viurehi un periòdic que arreconant motlos antics y aguiat amb ses salses y espicies que més s'usen avuy en día, prenga per brúxola y verera essè ben mallorquí de sòl a rèl, no solament amb son llenguatge (que axò suposa poc y facilment podria essè un desfrés) sino també mallorquí de bon de veres y de part de dins, en sos modos de veure, idèes, fesomia, propòsits y tendències. Lo qual, ben mirat, ja es altra cosa.

Noltros escriu qu'escriu, y voltros llegint, llegint, de dissapte en dissapte, si vos agrada y no romaneu embafats, ja mos arribarem a entendre.

Per un pronte, just vos direm que a fi de que totduna la mireu amb bon uy a sa nostra GAZETA y li fassu bona rebuda, la vos presentarem ben adesa y clenxa feta; no fos cosa que de primera vista ja la trobásseu grollera y malgarbada.

En Pèp Mir, per axò, es séu editor, ja ha fet tot quant ha sabut per oferir-lavos neta, enllestida y rebedora. Lletra de motlo casi tota ben nova y duya expressament, que cap peccat ha fet encara ni l'ha ennègrida may sa tinta; una màquina d'estampà, fina y de bon tiratge, que bons doblés costà com la duquéren; correcció de proves feta amb esment, per evità desbarats y doys, que com un los llegex ha d'esclafi de riure; y un papé com aquest, un poc groguenc, coloret de ciuró, que no castiga tant ets uys: val' aquí ets elements materials amb que contam, y que vos oferim, perque de part de fóra puga aquesta GAZETA esservos agradable y prendora.

L lavò, naturalment, si procuram que sa

fiola se present ben bolçada amb tan bon menuday, ja's de raó y sens dubte que sos pares y padrins cuydarán de ferla enconà de llet ben sana. Respecte a n'aquest punt, estau tranquils y descansats, que axò será alou nostro. Creim conexe es terré que trapijiam; y no serem tan auercoccs que mos volguem tirà terra demunt, esmussant es lectors, ni fent allò que vulgarment en diuen èscupí fora de sa trona.

¿Y per que en mallorquí?

Qualcú qui mos vol be, mos sermonava y deya que a n'aquesta GAZETA mos convenia més ferla sortí parlant en castellà; perque axí sería més ben entesa y ben rebuda. Segons y com, per ventura tenia raó.

Pero... la veritat: encara que axí fos, no mos ha bastat cò per afegí un periòdic més, a fans d'altres com ja'n tenim en castellà (més o manco salprés de mallorquí) y que per lo metex, un de novell no hi fa fretura. Mos feyen present que d'aquesta manera será precis traduí per llarc, ara per ara... ¡Y bé! Traduí per traduí, encara estimam més y creim més fácil traduí qualque vegada des forasté a n'es mallorquí, que no axò d'havè de capgirà sempre seguit a un'altra llengo lo que en mallorquí pensam y tenim dins es cervell, abans de posarho en lletra de motlo.

A molts de mallorquins mos ne pren en s'escriure, talment lo metex que en so parlà. Mos amollam en llengo qualsevol sia, diferent de sa des néxe... y ¡tac! travelam a cada punt, y mos ho conexen; y creim haverho dit de lo milló, y mostram sa filassa. Pocs son es qui s'en alliberen.

Segons de lo que haguéssem d'escriure y de tractà, encara-encara podria essè que sa pomposa y sonora llengo castellana mos fos estada més convenient y preferible. Però aquí, en aquesta GAZETA mallorquina, per mallorquinetjà sempre seguit, escriuent y tractant a la mallorquina de fets y assuntos en sa major part mallorquins, sa elecció de llengo per cap estil podia parexermos dubtosa.

Si l'hem encertada o l'hem errada, qui u dirá será es públic, amb sa rebuda que mos fassa. Noltros creim havermos senyats amb sa má dreita.

Diari, y no setmanari

També metex mos deyen que a sa nostra GAZETA, per darli majò interés d'actualitat, li convendria molt que fos diaria; ja que la gent d'avuy en día lo primé que demana a n'es periòdic, es sa llestesa y prontitut d'informació, sa noticia rápida y voladora, es sucés palpitant y fresc de l'hora.

Tot axò es veritat, y heu creim y heu tenim per cosa certa. Però sa conveniencia de no pegá esquenada, de fé un ensay de forces y de prende primé es pols a n'es públic, mos ha returat es bot y s'investida.

Val més podè anà envant, que havè de reculá y torná arrera. Si es públic benvo-

lent qu'ha de donà s'empenta diu jenvant!... endavant anirém, si Deu ho vol: que ganes no'n falten, ni brivada. Ara per ara, contemmos, y malavetjem a menà es solc ben dret y posà bé ses fites.

Tasca senyada

Com no mos hem proposat fé un periòdic purament ciutadà, sino mallorquí, qu'es qualque cosa més, farem de modo y manera que sa GAZETA aquesta puga moure interés y essè ben arribada, no sols desde es Moll fins a n'ets Hostalets y de Santa Catalina fins a n'es Molinà, sino també desde Pollensa a Santanyí, y d'Andraig fins a Capdepera. Per axò a sa Crònica de Ciutat que donarem cada setmana, n'hi afegirem un'altra De la Pagesia, aon farem relació des fets esdevenguts per ses altres ciutats, pobles y viles.

Donant marcada preferencia a tot lo mallorquí, suposat que mos toca y mos interessa més de prop, durem axí metex conte y raó de lo que's succeyesca per fora Mallorca y mos convenga sebre.

Vetlarem s'arribada des correus; y de tota quantà noticia mos durán, que tenga qualque mica d'importancia o lleccó, vos n'oferirem un extracte.

Fins y tot emprarem *Servici telegràfic* per sempre que importi o sia convenient; encara que mos ne guardarem com de caure, de tudà bons doblés en fé vení, p'es fil qui parla, noticias fades o estantisses que casi may valen lo que costen.

Y si espellam o trascolam noticias d'altres periòdics mallorquins, heu farem a la destapada y sense amagatatjons, diguent de quin les hem hagudes.

Encara que conrem a la menuda y de tant en quant ses *Arts y Lletres* d'aquest recó de mon, no feim còntes d'espigolà tan solament dins sa florida tanca de ses Costums, Tradicions y Literatura. Un periòdic modern ha de pellucá un poc de per tot, arreu-arreu, com un golós que tot heu ensuma y tot heu tasta.

De s'abre esponerós, pero mal exeremat, de sa nostra *Historia*, n'escapollarem desyara qualque fuya o brancó.

D'*Agricultura* aplicada a lo que més convenga a n'es terrenys conradissos de per ací, en direm qualque mot a n'es nostros pagesos.

Girarem la vista a lo que fan y ensenyen ses nostros *Escoles y Costures*, cercant modo y manera de millorà ses véyes y establirne de noves. Posarem esment a sa via que fassen s'*Industria* y es *Comers*; y de *Tráfec marítim y terrassá*, de *Fires y Mercats*, de *Prèus corrents* y la resta, vos ne darem relació clara y exacta.

Axí metex es lectors devots—y sobre tot ses devotes lectors—sabrán per cada día de la setmana entrant, quins *sants* fan festa, quins predicadós sermonarán, y a quines parroquies, oratoris y convents hey haurá *coranthers* y altres funcions d'esglesia.

De *Política* mos n'empatxarem en sa mida que mos atany; encara y tot que no més sia sino per aminvá un poc es gran caramull d'axò qu'en diuen *massa neutra*.

Darem publicitat a ses ordes, edictes y avisos de ses Autoritats y Corporacions. Assistirem a ses sessions municipals, dalt *La Sala*, y mos enfilarem y tot fins a n'es dos Arxius veinats.

Pujarem sovint s'escala de sa *Diputació*, ja que tan coneguda tenim s'amabilitat de Don Silvano y des séus companys.

Farem qualque passadeta p'el *Palau* y la *Curia Eclesiástica*, aon hey solem merexe també bona rebuda.

D'aquesta manera y fent ses passes necessaries, des *Govern Civil* a n'es *Militar*, de l'*Audiencia* y es *Jutjats* a sa *Delegació* y demés oficines governatives, malavetjarem, en tota quanta informació donem de sa vida oficial, a beure en bones fonts, per sebrerne y dirne la pura veritat; evitant es perill de que may per may li puguen aplicà a sa crònica nostra aquell mot desjectiu que, molts anys enera, haguéren d'inventà, probablement devés Madrid: — "*Miente más que la Gaceta*."

Feyna menuda

Per completó y enredoní tot aqueix ram d'informació y posà sa vasa a n'es retaule, apuntarem, entre y entre, es fets menuts y coses assenyalades que per aquesta terra s'hi vagen succeint: ècos y vibracions de vida casolana, que revelen y pinten al viu sa fesomia y es caracte d'un poble.

Retreurem, si a má vé, qualque coverbo o mot agut, agafat al vòl, que certs lectors s'agraden de trobà, a modo d'olivetes, ensiam o envinagrat, demunt una taula ben servida.

Y si en està llests de tot axò y tenirho adesa, mos roman buida—ademés de sa quarta plana—qualque trinxà, gayeta ó escapoló de ses altres tres, les reblirem de *Anuncis y Reclams*, segons costum y usansa més estesa y corrent de cada dia.

Salut tenguem, lectors, y a reveure, fins dissapte qui vé, si no hi ha res de nou.

En sentí trons d'escopeta y repicà campanes, será senyal de dues coses:

Qu'el Bon-Jesus ja haurá ressucitat.

Y qu'haurá feta exida per segona vegada sa novella GAZETA DE MALLORCA.

Per sa Redacció,

Matheu OBRADOR

* * *

A tota la *Prensa arreu-arreu*, y particularment a n'es periòdics que en aquesta illa y a ses altres germanes s'hi publicuen, lo metex que a n'aquells de per Catalunya, Valencia y Rosselló a qui los es familiar aquesta llengo mallorquina; a tots ells los saluda sa nostra GAZETA atentament, y en romandrà agrada y satisfeta de que li vulguen tornà sa visita que avuy metex anirà a ferlos, per companyerisme y cortesia.

D'on vé axo de "Gazeta"

No es cap cosa d'enguany ni d'aquest si-
gle, ni tampoc des passat, posà es nom de
Gazeta a una fuya periòdica de publicitat
y de notícies.

Tal nom ja vé de més enera.

En es comensament des sigle XVII, pas-
setjaven per ses places, carrers y canals de
Venecia una fuyeta, manuscrita primer,
llavò estampada, aon s'hi assentaven y la
gent podia llegirhi ses notícies derrera-
ment arribades allà, d'altres ciutats d'Italia
y fins y tot de terres estrangeres.

Es curiosos vetlaven s'exida de sa fuya
y la se prenien de ses mans, per informar-
se y està al corrent de lo que succeia.

Es venedors d'aquell paperet, per de-
xarlo llegí, feyen pagà una petita pessa de
moneda, que per Venecia corria en aquell
temps, y li deyen una *gazzeta*. Com si di-
guésem un *doblé de ramellet*, una *pessa de*
dos o una *treseta*, que aquí a Mallorca anys
enrera s'usaven.

Y d'axò li vengué a n'aquell paperet, que
més envant se publicà diariament y va
créxe de mida, posarli nom *Gazzeta*.

Després de trecent anys, encara avuy
en día sa *Gazzeta di Venezia* seguex exint
a llum. Y ben bé m'en record de com jo la
solia comprà y la llegia cada dematí, durant
ses tres o quatre mesades que m'hi vaig
està en aquella bellíssima ciutat, que meres-
cudament du s'anomenada de "reina del
Adriàtic."

Es nom de *gazeta* se va estendre fora
d'Italia: y quant aquell metge francès, Théo-
phraste Renaudot, considerat a Fransa com
a rebesavi des periodisme, comensà d'igual
modo a publicà una fuya de notícies devés
l'any 1631, la titolá *Gazette de France*.
Reys y ministres li concediren per ella
merces y privilegis; y tant es cardenal Ri-
cheliu com es seu successor Mazzarini li
feyen molt la bona a n'es metge gazeté;
li alabaven molt sa tasca d'aquella publi-
cació, y lo qu'es més, l'aprofitaven sovint,
per ferhi corre y escampà notícies de po-
lítica, de guerres y de paus, que a ells com
a ministres y diplomàtics los interessava y
convenia que correués.

També avuy en día seguex encara sur-
tint a llum sa *Gazette de France*, com a
periòdic més antic y degà de tots quants
en terra francesa s'hi publiquen.

A Alemania hi surt igualment ja fa molts
d'anys sa *Gazeta d'Ausburg*, que té gran
suscripció y lectors per llarc; y ja casi no
hi ha país aon no s'hi estampí avuy en día
qualque diari o revista amb so nom de
Gazeta.

Tenim a Espanya sa *Gaceta de Madrid*,
que com a publicació oficial des Govern,
surt desde mitjan sigle XVII. De totduna
era setmanal, com sa nostra; llavò més en-
davant la féren diaria.

La gent mallorquina ha conservat y aplica
vulgarment devogades a sa paraula *gazeta*
es significat de notícia o veu que corre.

Y de ses dones especialment o mestres-
setes xerradores que los agrada comaretjà
y escampà noves de casa en casa o de por-
tal en portal, diu en tal cas que se solen
entreteni a "portà gazetes."—O.

Sobre banderes

De gran gentada s'omplia, despuysahi
dijous, s'esplanada de Santa Catalina, per
veure sa cerimonia militar que ses orde-
nances imposen a n'es soldats novells, de
prestà es jurament de sa bandera.

Enguany per tot Espanya li han volguda
donà a n'aquex acte militar més pompa y
solemndat que de costum. Y ja's sab qu'es
nostro poble no es d'aquells qui dexen
pèrde una ocasió semblant de fé un esplay,
sentí musica, cornetes y tambós, y alegrà
la vista, vejent maniobrà y passà sa tropa.

S'espectacle va essè solemne y molt vis-
tós. Acabada sa missa de campanya, es
soldats novells juraren segons rúbrica y
prometéren al Rey "segui sempre ses ban-
deres, defensarles fins a colarhi sa derrera
gota de sanc y no abandonà may es co-
mandants y majors, en acció de guerra."

Acabada sa funció, tropa y paisans des-
filaren y s'espargiren, cadaseu p'es séu
vent, y no hi hagué altre soscaire ni denou,
sino una atloteta atropellada per un sol-
dat de cavall qui passava correns, y un al-
tre qu'es cavall que colcava li llenegá, y
colcadó y cavall redolàren p'en terra.

Poques hores més tart, dalt *la Sala*, un
retgidó, En Lluís Martí proposava a s'Ajun-
tament reunit en sessió, adquirí una ban-
dera mallorquina per issarla a s'asta des
balcó principal, durant ses hores que sa
corporació estiga en junta.

S'Alcalde es primé de tots, digué que a
son entendre, no era cosa de posarhi a una
metexa asta dues banderes, sa mallorquina
y sa espanyola; cosa que no més s'acostu-
ma a dalí l'abre des barcos.

Altres retgidors se féren pò de que axò
de posà bandera mallorquina pogués d'ú
males conseqüencies y avalot,—com ja va
ocorre a Barcelona,—y trobaren que valia
més anà seguint, tal y com s'acostuma fins
aquí, no dexant ses carreres véyes per ses
novelles.

Per majoria de vots, sa proposta des
retgidó republicà passà a sa comisió de
Foment, perque inform y diga lo que hi
troba.

Veurem quina determinació y acòrt pren-
drá s'Ajuntament.

Música religiosa

Amb gran sentiment de sa meua áni-
ma he llegit á un diari local que un día
d'aquests han de tocà y cantà, á Sant
Francesc, s'*Stabat Mater* de Rossini.

Fa pena veure qu'encara mos trobam
a n'aquestes, en questió de música sa-
cra, sis anys després de fundada sa *Ca-
pella de Manacor*, que pareixia havé con-
seguit, a forsa de forces, purificá un poc
s'ayre malsá qu'es mal gust y sa rutina
sostenien a Mallorca, d'en temps des
nostros senyor-avis, en lo referent a es-
tètica musical religiosa.

S'artificios y renoué *Stabat* den Ros-
sini es encara, per molts de mallorquins y
moltes devotes mallorquines, el *non plus*
de ses pésses religioses propies de sa
Setmana Santa, ni més ni pus qu'ara fa
una corantena d'anys.

¡Lástima que no s'estenga á altres
punts aqueixa afició a conservá costums
y coses d'en temps primé: tantes com n'hi
ha, dignes d'essè respectades, y se pèr-
den perque ningú les respecta! Axò vol dí
que no es que'm dolga veure seguí mol-
tes carreres véyes; perque justament sa
música religiosa més gran y més.... re-
lligiosa, es més antiga, y d'un bon trós,
qu'es dítxós *Stabat*.

Lo que'm dól es que hi haja encara
mallorquins qui s'en sien temuts tan poc
de sa gran revolució que s'es armada
fora d'aquí, en música sacra; observant
casi sense interrupció sa tradicional cos-
tum de tocà a una banda o s'altra, en
vení sa Setmana Santa de cada any, es
metex *Stabat* que tenia bruxats es *dilet-
tantí* de dues o tres generacions enrera.

No pretendré que sia dolent com a
pessa de concèrt, ni m'he proposat re-
trèure es defectes que puga tení: ben
perdonadós devora qualque trós de bri-
llant efecte. Pero la veritat es que sa mú-
sica den Rossini no té res de relligiosa,
particularment sa aparatosa música des
celebrat y universal *Stabat*.

Si va a dí vé, no s'han fets grans es-
forsos, per part d'aquells a qui més per-
tocava ferlos, a fi d'aclimatá entre nol-
tros sa bona música religiosa. Sa insti-
tució de sa *Capella de Manacor*, que
may agrairán bastant es mallorquins a
n'es qui la fundàren y a n'es qui l'han
aidada y sostenguda, es estat un esfors
brillant, pero casi aislat, que no basta
ni de molt per trasmutá es gust de tot
un poble.

Gracies que dins es camp de sa mú-
sica popular ha pogut trobá més imita-
dós y ha conseguit que aferrás un poc

sa bona llavó sembrada. Podrá essè que
axò sia degut a no tení que lluytá sa
música popular mallorquina y catalana
amb cap altra que li fés la contra; axí
com sa música polifónica havia de co-
mensá per trèure defora de ses esglesies
tot un repertòri orquestal, arrelat y ad-
més durant anys y sigles.

Sa audició de qualque *oratori* den
Perossi, en lloc d'essè profitosa, desde
aquest punt de vista ha fet més mal que
bé; perque es defensós de sa música
orquestal se son aferrats a sa música
den Perossi, com a derrera raó a favor
des séu sistema; sense tení en conte
qu'En Perossi no escrigué per l'esglesia
es séus oratoris, sino per sala de con-
cèrt; y que a cap obra de ses qu'ha es-
crites per l'esglesia, s'empra de més
veus que sa humana y l'orga, o sa pri-
mera tota sola.

Enguany ja no hi som a temps; pero
si l'any qui vé som vius, ja m'en cuidaré
d'hora, de doná qualque sempenta per
veure si tendrem una Setmana Santa que
En Noguera no hi tenga res que dí.

A. BORDÓ

LLIBRES NOVELLS

M. Costa y Llobera Pr.—TRADICIONS
Y FANTASIES.—Barcelona, 1933.—
1 vol. en 8°, de 204 págs., ab ilus-
tracions: (edició «Catalunya»).

Una nova revista que a Barcelona se pu-
blica desde principi d'aquest any, bax des
titol de *Catalunya*, regala trimestralment a
n'es séus suscriptors un volum de poesia o
prosa. Y ha tengut es bon acert de comensá
sa colecció amb un triat aplec de versos
lírics-narratius d'En Costa y Llobera. Sa
elecció no podia essè més acertada.

Compren aquest novell tom, que ja fa
quatre des que té publicats es nostro gran
poeta pollensí, un bellíssim ramell de poe-
sies, inspirades casi tótes en antigues tradi-
cions populars, d'aquelles qu'encara ven-
turosament no ha perdudes ni olvidades de
tot la gent pagesa y muntanyana.

De sa trentena de composicions aplega-
des dins aqueix llibre, sa major part son
inédites. Una bona y s'altra milló, formen
variats conjunt de saborosíssima lectura,
desde sa menuda poncella qu'inclou un de-
licat pensament, (*Amor de patria, Dos*
suspirs, La Font), o sa concisa y sóbria nar-
ració llegendaria que sugestivament per-
fila y dexa entreveure hermoses perspecti-
ves llunyadanés, colorides de má de mestre
(*L'Harpa, Matines, Na Ruixa-Mantells,*
La ribera de Canten-y-dormen, Visió del
Pelegri, etc.) fins a sa estesa narració, d'am-
pla trassa poemática (*La deixa del geni*
grech) aon sa voladora fantasia d'un poeta
tan sencer y vigorós com En Costa, des-
plega y mostra tota sa forsa y opulencia.

Dignes son de sa ploma de mestre qu'
les ha escrites y compostes, aquexes noves
poesies, y merexedores de singular alaban-
sa. Molt més encara hi respandiría y s'hi
mostraría de relleu sa pulcritud de forma,
qu'es un des mèrits més personals y carac-
terístics de s'autor, si sa part ilustrativa y
tipogràfica des volum correspongués en
corrècció y bon gust y estás a s'altura que
a tals obres pertoca. Joyes com aquexes
merexien millor estoig: dit sia en obsequi
de la veritat y sense afany de desjectá ni
ofendre.

Per un estudi crític tan detengut y tan
ben fet com s'es mesté per doná conte cab-
bal d'aquesta nova producció d'En Costa,
mos mancaria aquí temps y espay abasta-
ment. Ja hi haurá qui'l farà, amb punts y
amb hores. Lo qu'ara de moment mos es
possible—y en gaudirán es nostros lectors
—se reduex a aprofitar sa llecencia qu'es
complacent amic nostro mos ha donada,
per reproduí un parey d'aquexes poesies
fins al present inédites.

Qualsevol lector prim de gust, llegint
La Pastoreta y Breçol de pobre, percebrá
es deliciós aroma que dexa aná una esca-
yent imitació de ses nostres cansons popu-
lars antigues, y notará s'art esquisit amb
que un poeta delicat aprofita es més sen-
zill fet y l'engasta primorosament dins una
bella estrofa; tal com un hábil mestre ar-
genter engasta a damunt s'anell d'or un
diamant o perla fina.—M. O. B.

La Pastoreta

Gentil era la nina,
guardada ab gran esment,
com una perla fina
guarnida d'or y argent.

Com una perla blanca,
rosseta com fil d'or,
poncella d'alta branca
¿d'ahont sería flor?

Mes ¡ay! que ben en terra
la pobre ja hi está,
des que partí a la guerra
son pare, y no torná.

Una madastra dura
li fa guardar anyells:
a jove los pastura,
suau, tendra com ells.

Enfora de la vila
los ha de pasturar;
y mentres fila, fila,
s'alegra de cantar.

Dematinet ja canta
quant surt alegre'l sol:
sa veu que'l bosch encanta,
fa enveja al rossinyol.

Bé prou que la sentia
el comte jovencell,
qu'en greu melancolia
no dorm dins el castell.

—¿Quina cançó novella
m'encanta aquest matí?
—Es d'una pastorella
qui passa per aquí.

—Anau, donchs, a pregarla
que puji, y cantarà.
No bé'l comte així parla,
un patge s'en hi va.

—Pastora, pastoreta,
vendries al castell?
—¿Qué hi faré jo, mal neta,
vestida de burell?

—Pastora, poch importa
si dus burell o no:
al comte l'aconhorta
ta veu y ta cançó.

Ella entra empegahida,
no sab ahont mirar...
Bé'l comte la convida,
no gosa ella cantar.

—Pastora, si volies
cantar are per mi,
aquest anell tendries,
aquest anell d'or fi.

—Senyor, ¿quina fretura
me fan vostres anells?...
Deixaume a la pastura
tornar ab los anyells.

—Si'm cantes, pastoreta,
jo't donaré un vestit.
—Ja'm basta a mi pobreta
aquest que duch sarzit.

—Donchs canta, per ma vida,
que res te donaré.
—Senyor, ja m'heu sentida,
y així ja cantaré.

.....

Cantá: fins l'escoltaven
els cassadors y cans,
y pe'l balcó's posaven
calándries y pinsans.

¿Com no la escoltaria
el comte malaltís?
Sa greu melancolia
fugí com per encís.

A la cançó primera,
ell li tirá una flor:
quant fou a la tercera,
ja li donava'l cor.

—Pastora, pastoreta,
això ja ho admetrás:
jo't donaré ma dreta,
comtessa tu serás!

Breçol de pobre

Dins una casa de pagès, per l'infantó que hi fa l'entrada, ja han adobat el rústich breç d'antiga fusta mitx còrcada.

La pobre mare, qui's desviu perque'l fillet més bé hi estiga, com una auçella al fer son niu, busques cercá per la garriga.

¿De quina planta les triá? D'eritja arreu tan espinosa, que com a molles formarà baix d'una pell forta y llanosa.

La pell en doble de moltó, matalasset de llana fina, será més toua al infantó demunt l'aplech de tanta espina.

Així aqueix breç, amable niu fet per l'amor y l'indigencia, un símbol es ben espressiu de nostra sort en l'existència.

Rams de dolor, qu'ocults están, al innocent fan goig encare... ¡Ay! fer d'espines un niu blan, vet-aquí l'art d'un cor de mare!

M. COSTA Y LLOBERA PR.

Rams y paumes

A camí li surtiren, fora murades de Jerusalem, de bon mati, alsant veus d'alegría y fent vimetjar al aire tènres paumes y rams verts d'olivera, símbols tradicionals de goig y pau.

A camí li surtiren, homos y dones, jays y nins; y no s'aturaven de cridar: ¡Hossanna, hossanna! ¡Beneit sia aquell qui vé en nom del Senyor!

Revoltat y seguit dels dexeubles, arribava Jesus, salvador d'Israel, colcant demunt sa somereta, xelest y humil, com amador del poble, com ver amic dels desheretats, dels infants y desvalguts: de tots aquells que'l mon anomena pobres d'esperit; perque el mon no s'entén de netedat de cor, y mira la pobresa com a tacá y afronta.

Túniques y mantells estesos per terra li feyen de catifa. Jovensans y jays, tots aclamaven al qui venia en nom de Deu. Les mares alsaven amunt sos fions, perque millor el pogués veure al profeta de Galilea, qui tres anys seguits predicava, amb paraula consoladora y dolça, la humana germanada, l'igualdat devant l'Etern Pare, la llibertat del esperit!...

Tots l'aclamaven gloriejantlo:—¡Hossanna, hossanna!... La gran ciutat tota anava alta en festa. ¡Visca el qui du la bona nova, el salvador, l'alliberador de servitud!
¡Al aire, al aire rams y paumes!

Tres dies després, les veus metexes, ultrasades y rugayoses, enronqueides de cridar, s'esgargamellaven a devant el pretori: —¡Penjaulo en creu! volem la seua sanc! llibert sia Barrabás! ¡muira el fals impostor galiléu! ja morir dalí el Gólgota!

Y el s'en menaven a l'afrontós suplici, y l'escarnien escupintli a sa cara, y el penjaven en creu, y el dexaven per mort, aquells metexos qui l'havien rebut amb rams y paumes.

¡Malanada humanitat, sempre igual, a través dels sigles! tocada d'oradura, escarnint l'alliberador, vinclantse al jou, sense que la escaliven ni la agüen tants de desengans y cinglades com s'en du!

¡Mesquina humanitat, sempre somesa al jou del error y del mal, may afranquida ni llibèrta!

Fuyes y Brots d'Historia mallorquina

Tal día com vuy dia 5 d'Abril

1315.—Naxement de l'infant En Jaume, fill d'En Ferrant de Mallorca y Na Isabel de Morea; nebot y successor que va essé del Rey En Sanxo, bax del nom de Jaume III; (mort després a la batalla de Lluchmajor, l'any 1349.)

1407.—A la Seu, posaren es fonaments de sa penúltima capella, dita *dels Angels*, a sa part des Miradó. Es Governadó en posá una; cadascun des Jurats un'altra, y se celebrá festa solemne, com si fos día de Pasco o de Nadal. Féren processó igual a sa del *Còrpus*: hey havia un *bastiment* de fusta que a cóll duyen bastaxos; a demunt ell, infants que hi cantaven, vestits d'angels; y més amunt un altre *bastiment* amb un homo que hi anava dret demunt, també vestit d'angelot y amb ales daurades. Tal gentada hey havia, que apenes podia passá sa processó per places y carrés.

1503.—Per carestia y falta de gra, se fé una crida donant llecencia a tothom de podé menjá carn, valdement se trobassen llavó dins sa corema. Sa carn de moltó anava a 12 doblés; sa de bòu y de boc, a 8; y sa de cabra a 4. Féren processó de rogativa, fraguent es còs de Sta. Pixedis; y mentres la feyen, arribaren dos vaxells de pont, que duyen 1.700 corteres de blat. S'arribada d'aquest gra posá terme a n'es conflicte y a n'es temors de bogiot, que tenien es Virrey y es Jurats.

1524.—Dins es convent de Santa Magdalena, entregá l'ànima a Deu Sor Catalina Thomas (la Beata valldemossina).

1656.—Arribá sa notícia d'essé nombrat Bisbe de Mallorca es canonge valenciá D. Diego de Escalano.

1721.—Carta Real concedint a s'Ajuntament y Retgidors de Ciutat es patronat que abans tenien es Jurats sobre s'*Estudi General*, axí per elecció de Rector com per provehí cátedres.

1729.—Mort de D. Marc Antoni Cotoner, derré jurat en cap, y després Retgidó degá y Coronell de Dragons de la Ciutat. L'endemá l'enterraren amb gran pompa dins l'esglesia de Sant Jaume.

1750.—Seguí tot aquest mes sa peste que reinava y s'en duya gent, per tota s'illa. Es malalts patien uns deliris horribles; molts se tiraven cap avall per ses finestres o's llevaven sa vida per mil altres medis. Casi cap en curava.

1770.—Es capitá Antoni Barceló fé presa de dues pullaques de moros; arribant en aquella exida fins a Civitavechia.

CRONICA CIUTADANA

Política electoral

Es nostros diaris d'aquests dies escriuen llarc y sovint sobre política mallorquina, y particularment sobre es preparatius per ses eleccions de diputats a Corts, que ja s'acosten.

Fins ara sonen es noms de set candidats. Y com no més s'en han de elegí cinc, en romanadrán dos per un'altra vegada.

Parex qu'es candidats qu'ha resolt votá cada partit son es sigüents:

Ministerials conservadors: es comte de Sallent y es de San Simon.

Ministerials mauristes: es ministre D. Toni Maura y D. Fernando Truyols, marqués de la Torre.

Lliberal dinástic, aclamat p'es Comité del partit: D. Alexandro Rosselló.

Lliberal independent: D. Guiem Moragues.

Republicá: D. Juan Oliver Manau.

Sovintetjen ses reunions y juntes en es casinos, y cada agrupació prepara forces, fa propaganda y esmola es guinavetons, com se sol dí.

Ses eleccions, no haventhi contraorde, han d'essé dia 26 d'agust mes.

Encara es crúu s'arrós, per fé pronóstics.

Més envantet vendrán ses eleccions de Senadors; encara que per aquestes no sol haverhi tantes estridades, ni mouen tant de truy.

Sa candidatura ministerial de senadors per aquesta provincia, será composta, segons diuen, amb sos noms de D. Jeroni Rius y D. Jusep d'Olives, conservadors, y D. Pere Antoni Servera, maurista.

Per ara no sona oposició.

El Ram a la Rambla. ¡Que hi fa de despuyat ara aquell passetx, sense es grans abres que abans l'embellien y ombretjaven!

Axí metex s'hi son instalades enguany ses

barraquetes de costum, y alló tendrá s'aspecte de firó de qualsevol poblet de mala mort.

Voldriem aviat veure cumplit s'acort que abans d'ahí adoptá s'Ajuntament, de tornarhi sembrá abres.

Tal com ara está aquella Rambla, no pot aná en via ninguna.

Canonge nou. A ses oposicions darrerament celebrades a la Seu per provei sa canongía doctoral, ha treta sa llarga y es romás elegit Don Nadal Garau, qu'era rectó de Lluchmajor.

Es molt jove y descendex d'Inca.

Son germá D. Mateu, es canonge penitenciari d'aquest metex Capítol.

Ahí decapvespre va prende possessorí.

Per molts anys, si convé, y tot li sia enhorabona.

Fires y Festes. Se parla d'organisarles per aquest estiu qui vé.

Sino qué, per ara, hey ha poquets doblés.

Es nostros criteri sería: o fé unes fires y festes conforme diu l'aubará, y que resultassen de profit y llúides, o no parlarne pus.

Teatros. Ara per ara, es nostros van magretr, com sol succé en temps de corema.

Cinematógrafo en es Principal, y una mica de zarzuela en es Liric.

Pera Pasco s'anuncia en es primé sa venguda de sa companyia italiana *Farina*.

Benvinguda sia, si mos hi fa bon pa.

Qu'es estat, no res. Llegim a *La Ultima Hora* que a Marsella es vapor *Lulio* ja está adobat de s'averia que's va fé, com envestí a Calafiguera, es dia de sa boirada, y que aviat, dimars o dimecres, el tornarem veure per aquí.

Anirá a Bastia (Córcega) a embarcá un carregament de llenya qu'ha de dú a Andraig, y llavó tornarà reprendre es servici que feya.

Més val axí, y mos n'alegram.

Primaverenca. Comensa a fé bon temps, y ja podem dí que per enguany es fret s'es mort.

Per onsevuya ets abres ja comensen a tréure, llevat d'es de la Rambla. *¡Esos... no volerán!*

Es Govern Militar ja ha passat orde a n'es soldats, d'arreconá sa vesta llarga hivernenca, y comensá a vestí *guerrera* curta.

Peró en camvi, no hem sabuda afiná encara cap oronella; ni una qu'es una, per nat senyal.

Llibres mallorquins casi regalats. Mirau sa llista, y passaulavos per la vista: en aquesta p.lana.

Gazeta Relligiosa

Sants y festes de la setmana entrant
Avuy dissapte: Sant Isidor, arcabisbe de Sevilla.
Demá diumenge: Sant Vicens Ferrer.—EL RAM.
Dilluns: S. Guiem abat y S. Celesti, papa.
Dimars: S. Epifani y S. Sadurní, bisbes.
Dimecres: S. Albert, bisbe.
Dijous SANT: S. Marcell y S. Huc.
DIVENRES SANT: S. Ezequiel, profeta.
Dissapte de Pasco: S. Lleó'l Gran, papa.

Des dimecres sant fins a Pasco es feels catòlics no poden menjá carn, ni amb bul-la y tot.

Coranthores

Avuy y demá, a s'oratori de la Misericordia, a la Mare de Deu de les Dolors.

Comensen demá diumenge y seguexen dia 6, 7 y 8, a Santa Eularia, a la Mare de Deu del Confaló.

Dia 9, 10 y 11, no n'hi ha a cap iglesia, per amor de sa setmana santa.

Altres funcions

Dijous y divenres sant, a totes ses parroquies y altres temples, ses solemnes funcions commemoratives de la Passió y mort, conforme s'acostuma, y que tothom ja sab. Dijous de capvespre, a la Sanc, processó de ses caperutxes, y

l'endemá divenres, a la Seu, el devallament y enterro.

Prediquen a cada esglesia parroquial es respectius coremés.

De la Pagesía

Inca, 3.—Preus des mercat d'ahí:
Blat: 15 ptes a 16 sa cortera.—Xexa, de 16 y mitja per amunt.—Ordi mallorquí: desde 10 pesetes.—Ordi forasté: un poc més baratet.—Civada mallorquina: a 8 ptes. Sa forastera, a 7 y mitja.

Faves cuitores: a 3 ptes. sa barcella. Ses comunes y per bestia: de 2'40 a 2'75.

Blat de les Indies: a 16 ptes. sa cortera.—Ciu-rons, a 20 ptes.—Fasols, a 30 y 31.—Monjetes de confit: a 6 ptes. y mitja sa barcella, o un poc més. Monjetes blanques, a 5 ptes.

Figues seques y acops, segons classe, de 8 ptes. en amunt, es quintá.

Safrá: a 2 ptes. s'uns.

Porcs grassos: casi cap venta.

Temps revoltós y plové. No gaire concurrència de venedós ni compradós.

Elubi, 3. (Corresp. de *La Almudaina*). Ha pegat una verga de llamp a n'es campaná, construít fa poc, esbaldregant sa cucuya. Casi tota s'es esbucada, caigüent demunt sa Vicaria. Ha passat per uy sa teulada y es trispol des sostre, fent un renou horrosós. No hi ha hagudes desgracies personals.

Llibres mallorquins

Casi regalats a n'es nostros suscriptors

Una avinentesa molt singular, consemblant a una metla qui s'adresa, mos ha permés, mediant favorables combinacions, oferí un fleret d'interessants llibres mallorquins a molt ventatjós preu, reduit a manco de la mitat des que abans solien teni en llibrería.

Aprofitam totduna aquella avinentesa, y desitjosos d'estendre y facilitá s'adquisició y lectura de bons llibres mallorquins, feim sa sigüent oferta:

Tots es qui se suscriguen a sa GAZETA DE MALLORCA abans d'acabá aquest mes d'Abril, podrán adquirir en aquesta Administració, a un preu que may era estat tan ventatjós com ara, exemplars des llibres qui seguexen:

	Pessetes.
POESIES en mallorquí popular, per P. de Alcántara Penya.—1 tom de 495 págs.	1
CUENTOS MALLORQUINS, des metex autor: 1 vol. de 289 págs.	0'75
LO JOGLAR DE MALLORCA, per Jeroni Rosselló: 1 vol. de 406 págs., amb traducció castellana	2
ESCENAS BALEARAS, per A. Frates: 1 volum de 331 págs., contenint ses tres noveletes <i>Los dos amores, Un destajo a media noche y Las mejoras</i> , que si bé escrites en castellá, per argument y color mallorquetjen ferm.	0'60
GÉMINIS, noveleta del metex autor, tant ó més mallorquina que ses abans anotades: 1 tomet de 276 págs., estampat en lletra elseviriana	0'30
OBRAS CRÍTICAS de Guillermo Forteza (tom I, únic publicat): 1 vol. com s'anterior	0'30
OBRAS DE JOVELLANOS referents a Mallorca (descripció des castell de Bellver, etc.): 1 vol. com es dos anteriors.	0'30
POETAS BALEARAS (sigles XVI y XVII) publicats per Jeroni Rosselló: 1 vol. de 519 págs.	1
POETAS BALEARAS (sigle XIX) publicats p'el metex: 1 vol. de 662 págs.	2
ALMANACS humorísticos del Sarracossano, publicats durant els anys 1870 a 1873: (molt escassos y cercats) cadascun.	0'25

¿Que més voleu? ¿Hauríeu cregut may veure tal baratura de llibres, a tan ventatjós preu?... Ido no vos canseu d'admirarvos; perque confiam de podé encara, en benefici vostro, aumentá aqueixa llista de bons llibres mallorquins casi regalats.

A s'Administració de sa GAZETA DE MALLORCA los podeu adquirir, si hi sou a temps y vos hi feys assentá com a suscriptors, abans d'acabá aquest mes d'Abril.

Amb tal rebaxa, sa suscripció (1 pesseta per trimestre) vos vé a sorti de franc.

RELOTJERIA DEN GUIEM
KRUG ■■■ CARRÉ DEN COLÓN, 40 Y 44.—PALMA DE MALLORCA. * Hermós surtit de rellotjes de butxaca y de paret. * Compostures a preus económicos. * Es rellotjes son tots de classe superió y d'ells se pot dí en veritat que donen les dotze. * * * * *

Ferro-Carrils de Mallorca

Servey de trens de passatgers

De Palma a Manacor y Felanitx: a les 7:40 des matí; a les 2 y a les 6:25 des capvespre.
De Palma a Sa Pobla: 7:40 dematí; 2:30 y 6:25 des capvespre.
De Manacor a Palma: 4 y 6:30 dematí, y 5:15 des capvespre.
De Manacor a Felanitx y Sa Pobla: 6:30 dematí y 5:15 des capvespre.
De Felanitx a Palma, Manacor y Sa Pobla: 6:40 dematí; 12:15 y 5:25 des capvespre.
De Sa Pobla a Palma, Manacor y Felanitx: 6:55 dematí; 1 y 5:25 des capvespre.

Tramvia de Palma á Porto-Pi

De sa Plassa den Coll y de la Glorieta, desde les 5 y mitja des matí fins a les 9 des vespre, surt un coixo cada 15 minuts.
De Porto-Pi a Ciutat, de les 5 des matí fins a les 8:50 des vespre partexen dos coixos cada 15 minuts.
Tot es trajecte: 25 cént. Al Terreno, 15 id. A Sta. Catalina, 10 id. Entre estacions, 10 id.

Vapors-Correus

Partexen de Palma

A Barcelona: dimars, dijous y divendres: a les 6 des capvespre (directes) y diumenges a les 5 id. (via d'Alcúdia).
A Valencia: dimecres a les 9 dematí.
A Alicante: dissapte a les 6 des capvespre.
A Ervissa: dilluns a les 10 dematí, dimecres a les 9 id. y dissapte a les 6 des capvespre.
A Mahó: dimars a les 6 des capvespre (directe) y dimecres a les 2 id. (via Alcúdia).

Arriben a Palma

De Barcelona: dilluns, dimecres y dissapte, a les 7 dematí (directe) y dijous a les 9 id. (via d'Alcúdia).
De Valencia: divendres a les 10 dematí.
D'Alicant: dimars a les 6 dematí.
D'Ervissa: dimars a les 6 dematí; dijous a les 2 des capvespre y divendres a les 9 dematí.
De Mahó: dilluns a les 9 dematí (via d'Alcúdia) y dimars a les 6 dematí (directe).

Correus al interior

Surten cada dia en diligencia, per casi totes ses viles aon no hi passaes tren, devés les 2 des capvespre. Arriben a ciutat entre 7 y 8 des matí.

CASA GRANDIA

Hospedatge per Revds. Sacerdots y demés persones catòliques.—Berenar, dinar y sopar: **3 pessetes diaries.** S'hi admeten hostes permanents.—Carrer de Banyes

Nous, 12, segon pis, 2.ª porta.—BARCELONA.

SENYÓS Y SENYORES

CAP altre remey trobareu més segú per matá es cucs, ni tan bo de prende y que sia tan llépol per infants, com es **XAROP VERMÍFUCO** que prepara En SUREDA Y LLITERAS.

PER curá de rël sa tossina, per tení sempre fresca sa boca, agradable s'alé, y perque es fumadós no sien perjudicats p'és tabac, no trobareu res com emprá cada dia ses **PASTILLES SUREDA.**

SENSE sentí sa més petita molestia, fa desaparexe es calls y uys de poll, dexant es pèus qu'es un xalá es caminharí, es **CALCIDIDA SUREDA.**

ES per demés dirvos, perque ja u sab tota Mallorca, que ses millós medecines, es més senzills y més complicats **aparatos**, es bragués més perfeccionats y es fins instruments de Cirugia més moderns y perfets, se troben a sa

Potecaría den SUREDA Y LLITERAS

Costa den BROSSA, n.º 9

PALMA DE MALLORCA

Primera COMUNIÓ

D'objectes per obsequiá es nins y nines qui hajen de fé sa *primera Comunió* n'hi ha un gran surtit a sa tenda den Mir, Cadena de Cort, núm. 11.

La Roqueta

FÁBRICA DE CERÁMICA ARTÍSTICA

qu'ha feta renéze sa

MAJÓLICA MALLORQUINA DE LLAMBREIGS METÁLICS

S'hi fan reproduccions de qualsevols exemplars d'algun mèrit y bellesa que se troben en aquesta illa; lo metex que objectes decoratius d'esquisit gust: columnes, jèrros y tésts per flors, jardineres, bustos moderns y variades figures modernistes.

Admèt encàrrecs per fé anuncis de ratjoles, decoració de frontis, fatxadés d'habitacions y tot lo demés que correspon a n'aquest ram.

Tenda y despatz de LA ROQUETA

Carrer de Sant Miquel, n.º 27 y 29

FÁBRICA: a Son Espanyolet

Calçats de moda

Esmerada confecció

SABATERIA RATIER

Carré de sa Cadena de Cort, 7 y 9.

Venta de tabacs y efectes timbrats

GRAN TALLER D'ESCLTURA RELIGIOSA

den JUSEP QUIXAL

Villarroel, 56.—BARCELONA.

Especialitat en imatges de fusta per esglesies. En aquest acreditat taller se trabaya indistintament es bronzos, es marbre, sa pedra y sa fusta, construintse estatuaria monumental, tot de bon gust artistic y en condicions molt ventajoses. S'envien notes de preus, *pressupuestos* y dibuxos gratis.—Ventes en gros y a la menuda.

LA CASA SOLICITA REPRESENTANTS

Atlots aprenents: S'en necessiten dos a s'imprenta d'aquest setmanari, que sien ben desxondits.

Vinblanc claret: Classe fina, selecta, a mitja pesseta es litro.—Unió, 53 (entre es Mercat y es Born)

LA VINYA

CERVECERIA GAMBRINUS.—Café, licors y demés articles de classe superió y servici esmerat.

Devocionaris y Setmanes Santes

n'hi ha a balquena, de tota casta, a sa tenda den Mir, Cadena de Cort, 11

Gazeta de Mallorca

Per ara y fins a altra orde, surtirá a llum cada dissapte.

Publicará escrits literaris y de costums mallorquines, qualque glosa entremixt, noticies arreu de Ciutat y de fora, y un sensfi de coses més, que per tothom puguen essé de lectura agradable y profitosa.

Redacció y Administració: tot va plegat. A s'Imprenta y Papereria den JUSEP MIR (su' ran de Cort) aon s'hi admeten suscripcions y anuncis.

Redactors: Com sempre: pocs y ben avenguts.

Colaboradors: Tothom qui u vulga essé, mentres serv es llum dret y procur no vessá s'oli. Admetrem y publicarem escrits enviats, que mos agradin y venguen amb firma coneguda; y la reservarem, si u preferex s'autor. No's tornen es manuscrits rebuts.

Comunicats: Per estamparlos, han de vení escrits en mallorquí, tal com se parla avuy en dia, y ben firmats amb nom y llinatge coneguts nostros, o bé que s'autor personalment se don a rebre.

Corresponsals pagessos: Ja'n tenim uns quants de concertats; però en voldríem més, un a cada vila, ben informat y actiu y que donás bon conte. Qui u vulga essé, qu'escriga o que s'arramb, y mos vorem ses caretés.

Anuncis: Tants ne volgueu, de grossos y petits, lo metex que reclams y entrefiletés, d'aquells que fan acudí aucells a sa beguda.

Industrials y venedors, si no anunciáu, ¡s'ansia per voltros! Anireu magres y quedareu amb so *gènero* mort; mentres es qui anuncien vos passarán cama, rics y grassos. Aquexa es sa lley de tot comers, avuy en dia.

Suscripció: La vos oferim amb grans ventatjes. A tots quants se suscriguen dins aquest mes d'Abril, los posarem un anunci *de franc* y los farem rebaxa per altres més qu'en vulguen.—També casi regalats, vos oferim bons *Llibres mallorquins*, de sana y saborosa lectura: (reparau bé s'anunci.)—Altres regrexos vendrán derrerera aquests, que vos farán esclamá:—¡Benhaja s'hora que m'hi vaig suscriure a sa GAZETA!

Revenedós: Per cridá y vendre a lloure sa GAZETA per places y carrés, s'en es mesté un esbart; y s'hi podran ben guanyá es jornaléts aquells qui tenguen bona veu, cama de foc y poca vessa. Es primés qui acudesquen serán es més afavorits, y es qui s'en durán sa tayada més grassa.—Cada dissapte abans de mitx dia, a s'IMPRESA DEN MIR, Cadena de Cort, 11.

Perruqueria

SALÓ den LLUC ARBONA: a s'antiga plassa de ses Copinyes (ara de Antoni Maura.) Higiénic y econòmic servey d'afeitá, fé la barba y tayá cabeyes, amb maquineta o tisora.—Perruques y postissos de tota casta, a gust y comodo de cada qual.

També hi trobareu pica de banys d'aigo dolça, freda, teba o calenta, si en está ja afeytats o tosos, vos voleu fé una rabetjada per tot el cós, que vos dexará nets com una plata. Cada bany, una *pesseta*, amb llensol pelut, per axugá.—¡Benhaja sa netedat, per está una persona bona y sana!

SALÓ DEN LLUC COPINYES (Antoni Maura) n.º 14.

ARTICLES D'ESCRITORI Y DIBUX

De tota classe y preu y calidat: tants ne volgueu y n'hajeu de mesté: los trobareu aquí, a ca'n *Jusep Mir*.—Cadena de Cort, 11.—Imprenta y Administració de sa GAZETA DE MALLORCA.

¡FORA CUCS!

Té molt d'èxit, ja fa anys, y está aprovat p'és doctòrs s'AXAROP LLULL, des millós per matá es cucs d'ets infants.

LLOCS DE VENTA:

Potecaría de J. Valenzuela y Centro Farmacéutic

Impr. de J. Mir. - Cadena de Cort, 11.